

Izhaja:
vsako sredo zjutraj
in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo
leto 40.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 16

V Gorici, v petek 26. februarja 1926

Leto IX.

Nefrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi se
računajo po dogovoru
in se plačajo v naprej.
List izdala konsorcij
»GORIŠKE STRAŽE«.
Tisk Zadruga tiskarne
v Gorici, Riva Piazzola
Štev. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli Štev. 5.
(prej Scuole).
Telef. int. Štev. 308.

Naš narod in vera.

Odlični naš somišljenik — neduhovnik z dežele nam je poslal v odgovor na uvodnik »Strankarstvo in vera«, katerega je priobčila »Edinost« v torek dne 23. t. m., članek, katerega nekoliko nižje objavljamo. Povemo odkrito: mi nismo imeli namena odgovarjati na zavita in hinavska podtikanja svobodomiselne trž. gospode. Prvič je iz članka »Edinosti« skoro nemogoče razbrati njegovo zamisel, njegovo jezero. Nakopičenih je mnogo očitkov, ki so pa brez logične vtemelitve in predneseni na način, ki odpira vrata na levo in desno. »Reci in vteci«, to je bilo vodilo gospoda, ki je zagrešil omenjeni uvodnik. Drugič se nam gabi nasprotnik, ki se dela svetega in nedolžnega, je pa v resnici do skrajnosti nepošten in zahrbtn. Vi vsi, ki čitate »Goriško Stražo« nam lahko podpričate, da se že leta odločno borimo za uveljavljanje krščanskih načel v življenju našega naroda, »Edinost« pa pravi, da smo začeli naš boj — lansko jesen. Kdo naj se spušča s takim lažnivim kljukcem v razgovore? Tretjič in to je višek: uvodničar »Edinosti« se izlušči ob koncu za brambovca sv. vere. Kozel hoče postati vrtnar.

Ker pa nam članek našega prijatelja dokazuje, da tudi na deželi že preseda nedostojni, neodkritosrčni in nemožni boj tržaške edinjaške gospode, zato ugotavljamo z ozirom na pisanje »Edinosti« še od naše strani sledeče:

Mi hočemo in stremimo za tem, da bi tvorila krščanska načela temelj vsega našega življenja. Krščanska misel naj bi bila vogelni kamen naše celokupne narodne domačije. To prekvašenje vsega našega naroda s krščansko zavestjo, to vnešenje krščanskih resnic v vse naše javno in zasebno vdejstvo, imenuje »Edinost« cepljenje. Uploditi vse naše delo z životvornimi silami krščanstva, za čimer gre naše stremljenje in naša borba, to je v očeh tržaških svobodomiselcev — strankarstvo. To je prva ugotovitev, ki si jo bomo dobro zapomnili.

Skrb za strogo verske zadeve ni spadala nikdar v naš delokrog. Kot politično glasilo se nismo nikoli spopirali kot varuhi vere in tudi nismo nikoli spreobračali verskih mladenčev. To delo smo v polni meri prepustili cerkvenim ustanovam in našim vrlim duhovnikom, katere »Edinost« tako rada svetohlinsko nazivlje »časlita duhovščina«. Pri držano je bilo »lasilu svobodomiselcev, tržaški »Edinosti«, da je prevzela nase zaščitništvo vere! To je druga ugotovitev, ki je ne smemo pozabiti.

Sedaj pa naj ima besedo naš prijatelj. On pravi:

»Edinost« z dne 23. t. m. je priobčila uvodnik pod naslovom »Strankarstvo in vera«. Namesto da bi v tem članku gospodje povedali jasno svoje stališče glede uveljavljanja verskih načel v javnem življenju, torej tudi v strankah, krog katerih se zbirajo ljudske množice, ponavljajo zastarele očitek in podtikanja o cepljenju našega ljudstva v stranke. »Edinost« dokazuje računajoč na kratkomiselnost svojih bralcev, da hočemo mi naše ljudstvo razdvojiti v tabor vernikov na eni in tabor brezvercev na drugi strani. To naše »delo-

vanje« opisuje kot narodu škodljivo cepljenje. Za vse te trditve ne doprinaša »Edinost« seveda nobenih dokazov ter se izogiba o stvari govoriti jasno kakor bi bilo edino na mestu. Članek je pisan tako, kakor da bi naše delovanje stremilo za tem, da del našega ljudstva poženemo v brezverstvo in ne nasprotno. Radi tega hočemo povedati, kaj želimo mi z ozirom na verski čul našega naroda.

Mi smo prepričani, da je poglobitev verskega čula, uveljavljanje verskih načel v vsem javnem življenju edini izhod iz nezdravih razmer, v katere je zašlo človeštvo. V teh nezdravih, nekrščanskih razmerah trpi sicer celo človeštvo, a največ trpijo oni, ki so napram drugim šibkejši. V boju za pravice se sklicujemo na naravno in krščansko pravo in pravičnost. Logično je, da naše ljudstvo tudi v tej pravičnosti vzgajamo. Ako ni vere, ne more biti tudi krščanske pravičnosti. Naše ljudstvo torej mora ostati verno. Ker se mi v javnem življenju sklicujemo na krščansko pravičnost, ne moremo po drugi strani trditi, da

je vera zadeva zasebnikov, ampak moramo logično zahtevati, da se mora tudi javno življenje uveljavljati v mejah krščanstva. Vse naše delovanje mora biti prepojeno s krščansko mislijo.

Nadalje smo mi prepričani, da se bo naše ljudstvo narodno ohranilo le ako ostane verno. Versko prepričanje našega ljudstva je trdna podlaga za naš narodni obstoj. Skušnja uči, da razvada ne ostane osamljena. Kdor se izneveri eni dolžnosti, mu ne bo težko opustiti tudi druge.

Konečno smo prepričani, da so edino nauki krščanstva tisti nauki, ki človeka osrečijo, ki ga dvignejo iz razvalin, v katere ga peha tem naukom odtujena družba. Ker hočemo mi delati za srečo in blagor našega ljudstva, zato ne moremo nistati na zahtevo, da naj se poučevanje krščanstva umakne po vas zamišljeni slogi. Sloga, kakor si jo vi mislite, bi bila smrdljiva mlaka, mlaka brezdelja in brez značajnosti.

Prava narodna edinost je mogoča samo na načelih krščanstva, ki že dvatisoč let uči, da je pravica posameznikov in narodov sveta in nedotakljiva in ki temu nauku primerno nalaga tudi dolžnosti.

Kaj se godi po svetu?

V zadnji številki smo naše brave spet seznanili z nekaterimi dogodki iz notranje politike v Jugoslaviji. Poudarjali smo našo neomajno vero, da bo mlada država južnih Slovanov vznikla iz težkih notranjih zapletljajev kakor mlado drevesce, ki mora v vihratih in burjah učvrstiti svoje korenine, da je pozni viharji ne izderejo. Ista vera mora živeti v nas, ko motrimo zunanjo politiko, ki je veren odsev notranjih težav.

Prav v teh dneh, ko stari vodja Nikolaj Pašić le s težavo kroti uporne duhove v lastnih vrstah in izven svojega tabora, se je zgodil političen dogodek, ki je vzbudil močno pozornost.

Minister se nenadoma odpelje.

V sredo zjutraj je milanski »Corriere della Sera« prinesel vest, da je prejšnji večer odpotoval jugoslovanski zunanji minister dr. Ninčić proti Rimu, da se sestane z italijanskim ministrom za zunanje zadeve Mussolinijem. Skupno z Ninčićem je šel v Rim tudi italijanski poslanik v Belgradu znani general Bodrero. O odhodu ministra in poslanika v Rim so politični možje v Belgradu malo znali. Vse je vlada držala tajno in tudi poslanci so šele po odhodu zvedeli, da je minister šel v tujo državo po imenitnih političnih opravkih. Tuji diplomati v Belgradu posebno nemški in avstrijski so takoj šli po vpraševati v vladne palače, o čem se bosta menila Ninčić in Mussolini. Govorijo se različne reči.

Strah pred nemškimi nakanami.

Fašistovski dnevnik »Giornale d'Italia« že menda napol ve, kaj bosta razpravljala oba državnik v Rimu. Po njegovem mnenju sta Jugoslavija in Italija menda navezani na neko skupno politično življenje. Obe se morata bati Nemcev, ki se hočejo razširiti proti jugu. Ta strah je zdaj neki še bolj na mestu, ker bo Nemčija zelo pridobila na ugledu, ko jo sprejmejo za udeležnika v Društvu narodov. Nemčija ne bo

odnehala od svojih zahtev, da se vsi ločeni bratje spet vrnejo v naročje domovine. To bo vedno in vedno zahteval njen zastopnik v Društvu narodov in bo na ta način vprašanje južne Tirolske vedno na dnevnem redu, kar pač Italiji ne more biti prav ljubo.

Pa ne le to, menijo italijanski politiki. Nemčija bo delala na vse kriplje na to, da se ji priključi še Avstrija. Potem je pa resno ogrožena tudi Jugoslavija. Torej ne kaže nič drugega, kakor da se države, ki bi lahko pred Nemci škodo trpele, združijo v zvezo proti grozeči nemški nevarnosti.

Prijateljstvo med Italijo in Jugoslavijo se poglobi.

Omenili smo že, da je v Belgradu dober in pretkan italijanski poslanik general Bodrero. Ta je znal že prej ustvariti za Italijo ugodne pogodbe v Rapallu, Rimu in je bil glavni mož pri raznih trgovinskih pogodbah. Poslanik je tudi zdaj dosegel, da se je minister Ninčić odpeljal v Rim, kjer bosta z Mussolinijem najbrže podpisala neko vzajemno pogodbo za varstvo meje na Brennerju proti Nemčiji. Domenila se bosta tudi, da se na noben način ne smejo spreminjati nikjer državne meje, ki so jih ustvarile mirovne pogodbe med državniki.

Po pogovoru obeh državnikov upajo italijanski politični možje, da se bo prijateljstvo med obema državama še bolj poglobilo in bo še boljše kot do sedaj. Obe državi bosta pa potem mirno živeli vsaka svoje življenje.

Iz Rima bo minister Ninčić šel še v Pariz in od ondod v Zenevo na sejo Društva narodov.

Nekateri listi v Jugoslaviji se sicer vesele tega prijateljstva, a pravijo, da sedanji zunanji minister Ninčić ni dovolj odločen mož, ko zastopa Jugoslovane pred tujimi državniki.

Veliko pozornost in zanimanje je vzbudil v torek vatikanski list »Os-

servatore Romano«. Na uvodnem mestu je prinesel besedilo papeževega lastnoročnega pisma kardinalu Gasparriju, svojemu državnemu tajniku. Pismo so objavili vsi italijanski listi in so posebno vladni pristavljali različne opazke. Zadeva ima globlje ozadje, zato jo našim bralcem kratko obrazložimo.

Nova struja in katoličanstvo.

V Italiji, čeprav so jo dolgo imeli framasoni pod seboj, je vsaj na zunaj vse katoliško. Z močnim katoliškim življenjem v državi so morale računati vse vlade. Vodje fašizma so tudi brž uvideli, da si ne smejo Cerkev in vernega ljudstva odtujiti. Zato vemo, da je fašizem Cerkvi dovoljeval razne ugodnosti, je obesil križ v šole in urade ter podobno. Skrbel je pa tudi zelo dobro, da bi mu katoliške politične stranke ne delale preglavic. Najbolj je pa Mussolini sam želel, da bi se tudi uradno pomiril s sv. Stolicco, kateri je Italija ob ujedinjenju l. 1870. odvzela njena posestva. Če bi to dosegel, si je mislil, bi se fašizem ojačil ker bi ga Cerkev smatrala za nujnega varuha in dobrotnika Cerkev. Razpustil je tudi Cerkvi sovražne framasonske lože. Vse to, je upal, ga bo privedlo do sporazuma z Vatikanom, česar niso pred njim mogli doseči najimenitnejši italijanski državniki. Vodje fašizma so hoteli torej pridobiti za svojo politiko tudi sv. stolico.

Zakon o odnošaju cerkve in države.

Kot najboljšo sredstvo za to so smatrali postaviti, ki naj bi uredila razmerje med cerkvijo in državo. Ta postava v marsičem izboljšuje položaj cerkve, a sv. stolici le ne daje še svobode in njenih posestev ter je papež še vedno v Vatikanu politični jetnik. Vlada je pa hotela to svojo postavo označiti kot prvi prijateljski dogovor z Vatikanom. Nato je »Osservatore Romano« odgovoril, da Vatikanu sploh pri celi zadevi niso vprašali za mnenje in da cerkvene oblasti pri tem sploh niso sodelovale. Listi so na to napadli kardinala Gasparrija, češ, da je nasprotnik sedanje vladavine. Sicerli so se že glasovi, da ga bo na njegovem vodilnem mestu zamenjal novi kardinal Ceretti. List »Tevere« je posebno hudo obsojal kardinala Gasparrija. Toda papež je svojemu zvestemu sodelovalcu poslal dragocen dar in tako pokazal, da se z njim strinja.

Papežovo pismo.

Odločno pa je naznačil papež Pij XI. stališče Cerkev in Vatikanu v celi zadevi v pismu, ki ga je 18. februarja pisal svojemu državnemu tajniku.

V njem pravi:

»Ker so bili cerkveni strokovnjaki pozvani v komisijo za novo cerkveno reformo, se je hotelo trditi in dokazati, da se je reforma priprava po dogovoru s sv. stolico in najvišjo cerkveno oblastjo; toda več kot enkrat se je že jasno pokazalo, da ni bilo nikakega sporazuma.«

»Ker se hoče zdaj predlog komisije spremeniti v zakon, ki bo vezal stvari in osebe, ki so v prvi vrsti podrejene sveti oblasti božji Nam od Boga izročeni, Nam nalaga apostolska služba, za katero smo le Bogu edinemu odgovorni, da ne smemo priznavati drugim pravice in oblasti s postavbo vezati takih stvari in oseb, razun s predhodnimi pogajanji s sv. stolico in Nami.

Toda ni se vršilo, se ni moglo in se ne bo moglo nobeno pogajanje dokler bo trajal krivični položaj, ki so ga prizadeli sv. stolici in rimskemu papežu.

To smo smatrali za potrebno, da Vam sporočimo, gospod kardinal, da ukrenete vse kar je potrebno.

To je vsebina papeževga pisma, kjer natančno pove, kaj mora sedanja vlada narediti, da se lahko začne no katerakoli pogajanja z Vatikanom.

Če bodo hoteli sedanji voditelji Italije, se bodo lahko sporazumeli s papeštvom, ko bodo vse javno udeleževanje prežela resnična in dejavna krščanska načela. Od zveze s Cerkvijo pa ima Italija kot vsaka druga država pričakovati dobrih dni v prihodnosti.

Narodne manjšine v Nemčiji.

O tem vprašanju smo že zadnjič kratko poročali. Ker je zadeva za nas zelo pereča, naj spregovorimo danes še par besed:

Mussolini je v svojem govoru v senatu očital Nemčiji, da ravna trdo in krivično z lastno dansko manjšino ter ji oponesel, da »vidi pezdri v očeh Italije, a ne vidi bruna v lastnem očesu«.

Pruska vlada je v odgovor povedala danski manjšini pravice v šoli, kar se je nemudoma razneslo po evropskem časopisju. Prvi, ki so povlekli korist iz spopada med Mussolinijem in Stresemannom, so bili torej Danci na Nemškem.

Poglejmo, kakšne pravice ima danska narodna manjšina v šoli.

Šola v materinem jeziku.

Kakor beremo v uradnem listu Vatikana, v »Osservatore Romano«, je izšla na Pruskem naredba, ki daje Dancem državne ljudske šole s poukom v danskem jeziku. Zadoluje, da oglase starši ali njih namestniki najmanj 24 otrok in zahtevajo šolo, pa jim jo mora vlada na lastne stroške ustanoviti.

Danes imajo Danci zraven tega tudi več zasebnih šol, ki jih vzdržujejo seve z lastnim denarjem. Zakon jim dovoljuje sedaj, da ustanove nove zasebne šole, kolikor jih hočejo imeti, treba je le, da se oglasi 10 otrok, ki so podvrženi šolski obvezi.

Vlada jim ne sme delati pri tem nobenih zaprek, temveč se nasproti no celo obvezuje, da bo dajala zasebnim šolam narodne manjšine letno denarno podporo.

Starši določujejo učitelje.

Narodna manjšina ustanovlja lahko na lastne stroške tudi srednje šole v materinem jeziku. Vlada bo nudila tem šolam isto denarno pomoč, ki jo daje nemškim zasebnim srednjim šolam.

V danskih narodnih šolah se bo poučevala nemščina kot obvezen predmet, a ves ostali pouk se bo vršil izključno v materinem jeziku.

Najznamenitejša je pa določba glede učiteljev. Vlada ne sme imenovati učiteljev, kakor se njej po-

ljubi, in takih, ki jih starši ne marajo. Roditelji morajo zaupati učitelju, kateremu izroče lastne otroke. Zato pravi pruska postava, da bo vlada imenovala učitelje le sporazumno s starši. Za učitelje se smejo imenovati tudi osebe, ki so dokončale nauke na Danskem.

K tej pruski postavi rečemo samo to, da bi mi prav nič ne protestirali ko bi izšla ravno taka za nas kraje.

DNEVNE VESTI.

Šolskim oblastvom.

Pri našem uredništvu se starši iz mesta, posebno pa še z dežele stalno pritožujejo nad celodnevnikom, nepretrganim šolskim poukom. Šolski otroci morajo biti brez hrane po 4—8 ur odsotni z doma. Mnogi starši so celo trdili, da so njihovi otroci radi tega zboleli.

Te pritožbe slovenskih staršev sporočamo danes šolskim oblastvom v našem listu s prošnjo, da spremenijo način šolskega pouka. Želje staršev pri pouku se morajo vpoštevati ker so predvsem starši odgovorni za svoje otroke.

Planinskemu društvu v Gorici.

Ker dobiva naše uredništvo večkrat prošnje za objavo društvenih obvestil omenjenega društva, izjavlja uredništvo, da ne bo nesporezumljenja:

Priznavamo potrebnost planinskega društva v Gorici. Ob ustanovitvi tega planinskega društva pa ni čutil pripravljali odbor potrebe, niti da nas na občni zbor povabi, niti obvesti in nas je tako hote prežrl; zato mi še danes pravil in ciljev društva ne poznamo. Iz tega vzroka, žal, prošnjam ne moremo ustreči.

Potniški avto.

S prvim marcem bo spet vozila korijera na progi Gorica-Idrija vsak dan razen nedelj. Iz Gorice odpelje ob eni in en četrt in ob štirih; v Ajdovščini počaka na avto iz Postojne in odpelje ob 5. uri in pol dalje ter prispe v Idrijo ob 8. uri zvečer. Vrača se ob 5 in 10 minut zjutraj ter pride v Gorico ob 9. uri.

Vozni listek stane 20 lir; za tja in nazaj 35 in je veljaven 2 dni.

Vpelje se vožnja med Vipavo in Ajdovščino zastran zveze z avtom iz Trsta; in sicer iz Vipave ob 7. uri 10 minut in vozi 20 minut do Aj-

dovščine. Ob 5. uri 40 minut zjutraj pa vozi iz Ajdovščine v Vipavo. Vozni listek stane 2.40 lir.

Pobiranje streliva.

Vojno ministrstvo je poverilo tvrdki Badoni iz Kormina pobiranje in razstreljevanje streliva, ki se nahaja še na ozemlju goriškega okraja. Vsak kdor naznani, kje ležijo polne granate ali drugo strelivo, dobi od imenovane tvrdke posebno nagrado. Kdor pa odkrije še cele kupe skritega razstreliva (n. pr. v kavernah, zasutih strelskih jarkih itd.) bo dobil odstotke od kvintala. Nagrade bo tvrdka izplačala takoj na mestu. Tako nam javlja mestno županstvo.

Pozor ženske volivke!

Po novem zakonu imajo volivno pravico pri občinskih volitvah tudi ženske. Da dobe volivno pravico že zadostuje:

1. da izvršuje v družini očetovsko oblast (n. pr. vdova) in da zna brati in pisati

ter, da je bila rojena pred 31. majem 1901;

2. če je bila rojena pred letom 1894. zadostuje, da je izvršila tri razrede osnovne šole; če je bila pozneje pa, da je izvršila vse razrede osnovne šole, katere se je nahajala takrat v njenem rojstnem kraju;

3. če plačuje 100 lir letnega neposrednega davka.

Zadoluje že, da volivka odgovarja le enemu izmed naštetih pogojev. Pri nas bo torej veljal v obče drugi pogoj, ker je vsaka ženska izvršila ljudske šole.

Prošnje za vpis v volivni imenik je treba prineseti do 8. marca na županstvo (v Gorici na anagrafski urad.)

Prošnjo je treba lastnoročno podpisati ter ji priložiti listine:

1. o očetovstvu, kraju in datumu rojstva (krstni list);

2. o bivališču;

3. listine, ki dokazujejo, da je izpolnila enega izmed pogojev (n. pr. šolsko spricevalo).

Listine oz. prepisi istih so koleka prosti.

Dolgovi naših občin.

Zadnji četrtek popoldne ob 3 je bil na tukajšnjem magistratu sešatek tistih županov bivše Goriške, katerih občine so večje ali manjše zneske dolžne Hipotečnemu ozir. obč. kreditnemu zavodu v Gorici. Shod se je vršil na vabilo prefekta in to na prizadevanje Hipotečnega zavoda. Navzočih je bilo okoli 40 županov. Shod je otvoril posl. Marani, ki je po kratkem pozdravu dal besedo drju Zuminu. Ta poslednji je raztolmačil najprej obveznosti posameznih občin; pri tem je prišlo na dan, da dolgujejo občine okroglo 4.000.000 Lir. Nato je pozval vsakega posameznega župana, naj se izjavi, kako name rava ta svoj dolg poravnati. Odgovori županov so vsi v tem soglašali, da jim ni mogoče več navijati tako ali nakladati bremen, ker so s tem že dozdej prišli do skrajnih mej. Prosili so, naj bi Cassa depositi e prestiti prevzela te tirjatve. Toda prefekt je poudarjal, da bo to vsaj za zdaj težko šlo, ker se denar tega zavoda obrača za melioracije na jug. Konečno so se posamezniki dogovorili za več ali manj obrov, še vedno dovolj težkih. Prefekt je lahko videl, v kako obupnih razmerah je večina občin.

Nevarnost šrapnelov in granat.

V vednost:

Kakor hitro kdo opazi šrapnele ali granate, naj o tem takoj obvesti kr. karabinerje ali domače županstvo (navede naj natančno kraj). Orožniki ozir. županstva se obene naprosijo, da takoj naznanijo to na Ufficio Raccolta Materiale e le e Munizioni in Gorizia — Caser Savoja. Nato bo ta urad takoj poskrbel, da se ti nevarni predmeti odstranijo.

Stranka tudi lahko sama naznani slučaj na Ufficio Raccolta Materiale e Munizioni in Gorizi — Caser Savoja.

Iredentistične pesmi?

»Piccolo« poroča, da so rihenberški orožniki prijeli tri mladeniče, ker so peli »iredentistično« pesem »Hej Slovani, kje so naše meje...« Ne razumemo, da bi to bila iredentistična pesem, ko govori o mejah slovanskega plemena na Balkanu in ni niti z besedico naperjena proti italijanski kraljevini. Je zopet kdo, ki dela za »složno življenje obeh narodnosti« kr. orožnike napačno poučil.

Atilij Hortis.

V Trstu je umrl širom domovine znani zgodovinar, politik in domoljub senator Atilij Hortis. Bil je poslanec v avstrijski državni zbornici, kjer se je lepo in odločno postavil za pravice tržaških Italijanov. Učakal je še osvobojenje izpod avstrijskega jarma in zvesto služil svoji novi domovini, ki ga je zelo odlikovala.

D' Annunzio je gospodar Snežnika.

Nekdanji avstrijski dvorni princ Schönburg-Waldenburg, ki ima ogromna zemljišča ob Snežniku, je šel v Rim in ponudil pesniku d' Annunziu vrh Snežnika v dar. Princ že ve, da ne bo zastoj.

Severni Tirolci za južne.

V Inomostu je vse razburjeno in ogorčeno nad avstrijskim državnim kanclerjem, češ, da se je ustrašil Mussolinija v borbi za južno Tirolsko. V nedeljo so se vršili ostri protestni shodi proti Italiji in kanclerju drju Rameku. Poslali so tudi spomenico na ameriškega senatorja Boraha, ki v ameriškem senatu dela na to, da se ne prizna Italiji že pogodbenim potom priznana črtanje vojnih dolgov. So se pa res močno zavzeli za ločene brate.

VACLAV BENEŠ - TŘEBÍZSKÝ

Dve povesti Karlštejskega vrana

Iz češčine prevlel dr. Fran Bradač.

(Dalje.)

»In kaj vidimo na Češkem, stric? — Opustošene kraje, naše zibelke v sipini, vaše dvore v razvalinah, in vendar hiti, stric, tako rad, tako rad na Češko; niti dočakati se ne moreš. Kako se dvigaš v streminih, kako zreš v daljavo! Ali se spominjaš, kaj praviš vselej na meji? — In ali ne počiva naša mamicica na zapuščenem pokopališču? — Tako daleč smo prišli, da bi videli njen grob. In nič drugega ni na njem kot trava in kos perunike —«

Mladi jezdec je držal starega za roko in mu zrl v oči.

»Pa kaj vidimo, ljubi striček, kamorkoli pogledamo? — Požgane vasi, brez žive duše, nerazorana polja, suho drevje, posekane vrtove... In vendar nam je tukajšnja zemlja najljubša na celem svetu! — Ko bi se mogli v tujini odpočiti v oranževih gajih, ko bi nam v tujini nalivali najboljše vina, ko bi nam v tujini nudili najokusnejših jedil, dragi striček, kaj ne da bi sedel rajši na žalostnem Češkem pod

hruško, kaj ne da bi na Češkem rajši zajemal vodo z dlanmi iz potoka, da bi rajši segel v domači hiši po kosu trdega kruha...«

Stari trdenik ni odgovoril, ker ni mogel, samo naprej se je sklonil in iskreno poljubil mladeniča na sveže lice.

»Kaj to, dečko! — Ne gre za pot na Karlštejn. Zapoje trobenta, zaronče boben — in kje smo mi! — iz glavnega stana pridejo lahko vsak hip ordonance.«

Pod vitkim topolom je bilo zopet tiho. Mladeniča sta odšla h ko njem in ogledovala puške. Zjutraj je deževalo, in jeklo kmalu zarjavi.

»Bilo bi vendarle bolje, da si pustil tega dečka v šolah. — Kdo ve, kaj bi bilo lahko iz njega! In takole! — Mlado življenje preživi v sedlu in ga izgubi na bojnem polju. — Lahko bi nam bil v ponos! — Čudim se, odkod ima take misli! Kakor med se mu cedijo besede iz ust,« je dejal oni, kateremu je mladenič rekel: stric.

»Da, res je! Lahko bi branil naše zadeve s svojim ostrim peresom!«

»Tudi tej radosti naj bi se bil odrek! — Saj itak nimam ničesar drugega na svetu! — Prijatelj, če ne rešimo mi svojih zadev z mečem v roki, kaj šele s peresom, kaj šele z besedo! Ko bi segala učenost naših ljudi do zvezd, ko bi pronicala morada do peklenskih globočin, ko bi vi-

del v svojem bistrem duhu že vnaprej spletke in zvijače samega Luciferja, kdo nam da kaj za to! — Ko bi naši ljudje pisali knjige, v katerih bi znesli kakor čebele znanosti vsega sveta, bi ostal za njimi le dim, ki vzplava k oblakom v veselje požigalcem!«

Stara konjenika sta pri teh besedah tretjega kar z zobmi škripala. Saj res ni bilo proti tej prebridki resnici nele nobenega ugovora, ampak tudi nobene pomoči.

»Samo da se mu ne bi kaj hudega pripetilo!«

»Je preveč pogumen!«

»Ni in ni si dal dopovedati. — Tolikokrat imam resnične slutnje!«

»Nikjer ni po cesarskem vojaku niti sledu!«

»A vendar moramo biti oprezn!«

»Saj nama bo oče dovolil, če ga ne bo do večera — Izprosila bova.«

»Da le ne zablodiva ponoči!«

»Na poti h Karlštejnu, pravijo, da še ni noben Čeh zablodil.«

Oba mladeniča, Svatik in Smil, sta se opirala na svoja vranca ter neprestano gledala proti zahodu, kjer je stal v čarobni kotlini Karlštejn, kamor je šel včeraj k svojem staremu očetu metlarju Bohuš Litenjski, češ da bo zjutraj čakal že pri Knežji vasi. Toda dan se je že nagibal k zatonu, a Bohuš jih ni čakal in se ni vrnil.

Umazani zaslužki.

Na Poljskem so odkrili celo špijonsko družbo, ki je izdajala Nemčiji vojaške in politične tajnosti iz poljske republike. Poglavar vohunov je poljski poslanec Ulišč.

V Beogradu so pa preiskali hišo urednika dr. Krstanovića in našli pisma iz inozemstva, kjer se obljubljuje novinarju velika vsota, če bo pisal proti Jugoslaviji.

Čistijo.

Izredni komisar za furlanski fašizem poslanec Moretti je vzel v roke veliko metlo. Pognal je iz stranke pet političnih tajnikov, ki niso njega hoteli priznavati za izrednega odposlanca in se tudi drugače niso obnašali kot pravi fašisti.

V Trstu pa je odstopilo kar celo vodstvo fašistov.

Gre za čast ali kaj več?

Za stalno mesto v odboru Društva narodov se poteguje zdaj kar cela vrsta držav. Komaj so nekoli-ko prepričali Poljsko, ki sta jo v njenih zahtevah močno podpirala Italija in Francija, da je odnehala od svoje zahteve; zdaj pa hoče še Brazilija svojega stalnega zastopnika. Kakor kaže se bodo zdaj začeli diplomatski boji v Društvu narodov. Potem je kar najbolje, če je razpustijo.

Dobri znaki.

V poljskem parlamentu je vstal znani poslanec Korfanty in zahteval, naj Poljska ravna pravično z narodnimi manjšinami. Javno je oznanil, da bo poljska stranka krščanskih demokratov stalno podpirala nemško narodno manjšino v njenih pravičnih zahtevah. V svestu zmaguje pošteno prepričanje; upajmo, da bo zmagalo povsod.

Smrt odličnega politika.

V sredo popoldne je umrl v Zagrebu dr. Lorković. Že pod avstrijskim nasilnim vladanjem v Hrvatski je bil znan politik. Večkrat je bil poslanec. L. 1919. se je združil z Radićem, toda je pozneje skupno s Trumbićem ustanovil Hrvatsko federativno stranko. Radićevi politični nasprotniki na Hrvatskem so z Lorkovićem dosti izgubili.

V goste gre.

Princ Snežniški, to je d'Annunzio, je dal v svet razglasiti, da bo šel molit na grob sv. Frančiška, potem pa obiskat v Rim kralja, Mussolinija in papeža. Slednje se najbrže ne bo tako lahko izvršilo, ker so vsi pesnikovi spisi vsled nemoralne vsebine od Cerkve obsojeni. Kar tako za kratek čas pa v Vatikanu tudi ne sprejemajo.

GOSPODARSTVO.**Vojnim oškodovancem.**

Mnogi vojni oškodovanci so za prosili Kreditni zavod v Veroni, da bi jim nakazal posojilo od zneska, ki ga je določila finančna intendantca za starostno obrabo.

Vojni oškodovanci prejemale od imenovanega zavoda neka pisma.

Vsebinska pisma je sledeča: »Pred nekaj časa ste prosili da bi Vam izplačali kot posojilo znesek, ki odgovarja svoti, katero Vam je določila in odbila finančna intendantca za starostno obrabo. Do sedaj je ležala Vaša rpošnja nerešena; naš zavod skrbi, da je vsako posojilo na račun starostne obrabe prejeto z boni, tako da lahko izplača vojnemu oškodovancu posojilo v vsakem slučaju v denarju.

Sedaj se nam je posrečilo kljub slabemu trgu oddati znatno število bonov (cartelle). Zato Vas pozivamo, da nam čimprej javite, ako ste pripravljeni odstopiti nam bone nanašajoče se na posojilo, ki Vam ga hočemo izplačati po 450 lir; na to Vam damo končni odgovor.«

Vojni oškodovanci po večini ne razumejo tega pisma. Da ne bodo v vsakem slučaju vpraševali za svet v tajništvu K. D. Z. pojasnimo stvar v »Gor. Straži«.

Kako plačuje Kreditni zavod posojilo na račun starostne obrabe?

Kreditni zavod v Veroni izdaja v kritje posojil, ki jih izplačuje posebne vrednostne papirje, karte ali bone. Pet kartel po 100 lir tvorijo enotni vrednostni papir 500 L. Zavod zaračuna vojnemu oškodovancu posojilo v kartelah (bonih), izplača mu pa posojilo v denarju. V imenovanem pismu zahteva zavod da mu vojni oškodovanec prepuusti kartelo od 500 lir za 450 lir. To pomeni, da hoče zavod pri 500 lirah zaslužiti 50 lir. Poleg te izgube 50 lir pri 500 lir v bonih, mora vojni oškodovanec plačati v prvih 5 letih še 2% od posojila za razne stroške, dočim plačuje država zavodu 5% obresti v prvih 5 letih. Po preteku 5 let pa mora vojni oškodovanec zavodu plačevati 3% od posojila in 2% za stroške in amortizacijo (vničenje) posojila — dolga.

Pod temi pogoji daje danes Kreditni zavod posojila na račun starostne obrabe. Vsak vojni oškodovanec naj premisli, če se mu izplača pod temi pogoji najeti posojilo.

Vinski davek.

V predzadnji »Gor. Straži« smo svetovali strankam, ki so prejele od kr. carinarne (dogane) v Vidmu

davčni plačilni poziv z 10% kaznijo, da naj vložijo na finančno ministrstvo prošnjo na kolekovanem papirju 2 lir za odpis 10% kazni. Obveščamo danes prizadete stranke, da mora biti prošnja pisana na kolekovanem papirju 3 lir. Svetujemo pa strankam, da zaprosijo v isti prošnji tudi finančno intendantco da jim dovoli odplačilo davka v primernem številu obrokov. To skupno prošnjo naj pošljejo finančni intendantci v Vidmu.

Delitev skupnih zemljišč.

Ponovno smo v »Gor. Straži« že poudarjali da naj se prijavijo komisarijatu za delitev skupnih zemljišč v Trstu vse vrste skupnega uživanja zemljišč do konca maja 1926. Do konca maja ne morejo prizadeti prav nič drugega storiti kot samo prijaviti skupna zemljišča. Stranke pa še vedno vprašujejo pismeno in ustmeno tajništvo K. D. Z., če bi delitev skupnih zemljišč izročili temu ali drugemu zemljemercu, ali pa inženirju. Opozorjamo ponovno stranke, da naj pustijo vse inženirje in zemljemerce pri miru, ker jim ne morejo glede delitve prav nič pomagati. Na morebitne delitve se komisar v Trstu ne bo prav nič oziral. Zato skrbite samo za to, da prijavite pravočasno vse obstoječe vrste skupnih zemljišč. Vse drugo bo izvršil komisar za delitev skupnih zemljišč po maju 1926. leta.

Tajništva Kmetško-delavske zveze v Gorici in v Trstu bodo v posameznih slučajih posredovala pri komisarijatu v Trstu, da se bodo vpoštevale njihove koristi in želje. Tudi poslanec Besednjak je obljubil pri tem delu vso svojo pomoč.

Izseljencem.

Danes je postalo izseljevanje že prava bolezen. Mnogi se izseljujejo, ne da bi bili k temu prisiljeni. Malokateri premisli morebitne slabše posledice izselitve. Zato je koristno, da se zgledajo vsi oni, ki se mislijo izseliti v tajništvu Kmečke delavske zveze. Tajništvo jim bo gotovo dalo vsaj dober nasvet, ker jim drugače le težko pomaga.

Tajništvo Kmečko-delavske zveze v Gorici.

Prodaja sadik.

Gozdarski urad iz Tolmina nas prosi, naj objavimo, da je iz državnih gozdov v tolminski in cerkljanski okolici na prodaj okrog 1 milijon sadik. Sadike so od rdečaste jelke po 3, 4 in pet let stare. Cena je po 20, 25 in 30 lir ena.

Kaj je novega na deželi?**Virtoja.**

Bolezen v Virtoji se je ponovila. V zadnjih treh dneh smo imeli spet mrliča — 2 otroka in enega odraslega.

Renče.

Prosvetno društvo »Iskra« v Renčah bo v nedeljo 28. februarja prvokrat javno nastopilo. V dvorani g. Brumata bo ob treh in pol predstavljalo Riharjev igrokaz v 3. dejanjih »Fernando strah Asturije«. Na sporedu so tudi deklamacije in petje domačega in mirenskega društva. Za smeh bo pa na koncu poskrbela posebna burka. Prijatelji, pridite ta dan na izlet in obisk v naše prijazne Renče!

Fojana.

V soboto, dne 13. t. m. sta se poročila Anton Šfiligoj z Rozino Princič. Ker sta bila zvesta člana našega društva, jim je društvo priredilo sprejem z nagovori pod slavoškom. Mladi par se namerava izseliti v druge kraje, zato mu je društvo podelilo krasno sliko v trajen spomin.

V isti družbi so zvečer zbrali za društveni sklad 30.50 lir. Darovalcem se zahvaljujemo, novemu paru pa želimo obilo sreče v novem življenju. Naslednji dan so se moške pri kozarcu vina spomnili na društvo in darovali 10 lir. Srčna jim hvala. — Odbor.

Gorjansko.

Naše prosvetno društvo je imelo v torek 9. t. m. prisrčen večer: naš predsednik in ustanovitelj Alojz Petelin je dajal slovo fantovskemu stanu, ker je naslednjo soboto stopil z društvom Marijo Čotar pod jarem sv. Lukeža. Podpredsednik je zaročencema častital in pevski zbor jima je zapel par šaljivo-resnih pesmic v pozdrav. Naj spremelja božji blagoslov njuna pota v novem stanu!

Na pustno nedeljo je pa društvo priredilo za društvene člane zelo dobro uspešno pustno zabavo z dvema šaljivima prizoroma, petjem in kupleti.

Sp. Idrija.

V Sp. Idriji in najbrže tudi drugod popisujejo financarji gozdove. Vsakega lastnika vprašajo po površini in vrednosti gozda ter po vrstah lesa. Ljudje se razburjajo, ker si ne znajo razlagati, zakaj pobirajo financarji te podatke. Umešno bi bilo, da bi oblastvo pojasnilo ljudem, zakaj se to dela??

Cerovo.

V nedeljo je bil za našo vas prav pomemben dan. Za danes ne bomo omenjali dogodkov, ki so našo občino razburjali. Povemo le veselo novico, da se je zbralo zelo lepo število mož, fantov in deklet, ki so navdušeni po ognjevitih govorih, pristopili k novoustanovljenemu prosvetnemu društvu. Okoliščine in navdušenje naših ljudi za krščansko prosveto, ki ustvarja pravne in narodno zavedne ljudi, so porok, da bo društvo krasno uspevalo. Omeniti moramo, da so pevci in pevke s krasnimi popevkami pod vodstvom g. Makuca zaključili izredno dobro uspešno prosvetno zborovanje.

Števerjan.

Naša občina je postala cela bolnica. Desetina otrok leži že tedne v postelji za ošpicami. Mnogo mater je vrglo in priklenilo na posteljo. Toda ni uradnega zdravnika, da bi se odzval naši občini in vsaj deloma pripomogel k zdravju naših občanov. V ponedeljek 22. t. m. je pogrebel naš gospod 16-mesečno dekletce Gravnar in enomesečnega Cigliča, ki sta podlegla ošpicam. Pa še se najdejo ljudje, katerim so čustva popolnoma otopela in se v Bog vedi čigavo korist spravljajo ponoči na naše mirne občinarje in jih napadajo. Ko je bil še pust pri življenju in je harmonika hreščala,

da so se lahko mišljeni pari vrteli, je neki Marega streljal ob belem dnevu na nekega Juretiča iz Ščednega.

Post, čas premišljevanja še ni pomiril nekaterih duhov. V nedeljo ob 1/210 zvečer so se vračali trije mošje: Alojz Maraž, Filip Ciglič in Ciril Hlede iz Gorice domov. Medpotoma so se ustavili v gostilni »v Dvoru«. Ko je manjkalo par minut do desete ure, jih je pozval gostilničar, naj se odpravijo iz gostilne, ker je že policijska ura. Omenjena trojica je tudi to storila. V gostilni so se nahajali tudi civilno oblečeni miličniki: Alojz Maraž od Blaža (Grdinčar), Mihael Marega od Mihaela iz Ščednega, Maraž kočič Jožef od pok. Ivana in neki Džuro iz Bog si vedi odkod, hlapec pri Dorniku Alojziju v Ščednem. Tudi te je pozval gostilničar naj zapuste gostilno. Oni so mu pa odgovorili, da se že odstranijo, ker poznajo postavo. Tako so prejšnji in ti odšli iz gostilne. Po poti, pri šoli je ta četvorica izzvala omenjene tri mošje in pričela enega za drugim pretepati. Napadeni so se z begom prešli in so se tisto noč morali skrivati drugod in ne doma, ker se niso čutili varne pred napadalci, kateri so še pozneje razbijali na vrata Maraža Leopolda. Glasno pozivamo in prosimo oblastva, po veljstvo kr. karabinerjev, podprefekturo in posebno pa g. fašistovskega komisarja Capraro, naj s svojim dostojanstvom napravijo konec tem nočnim napadom in zaščitijo življenje državljanov, ki se zavedajo istih dolžnosti, pa tudi istih pravic!

Rihemberg.

Znano je tudi izven naše občine, kako napreduje v Rihemberku zadružništvo. Imamo kar tri zadružne ustanove: Ljudsko posojilnico s svojo mogočno stavbo, zadružno trgovino in gostilno; Gospodarsko zadružno na Governi, ki ima tudi dobro vpeljano zadružno trgovino ter Kmetško posojilnico, ki ji načeljujejo: trgovci L. Čebrov, trgovec A. Geržej in znani konjski mešetar Matic, ki nam je še v spominu izza državnozborskih volitev. Člani omenjene posojilnice so prišli do prave zavesti ter so sklicali izredni obč. zbor za nove volitve načelstva ter nadzorstva.

Poglejmo nadzorstvo pri omenjeni posojilnici.

Vprašamo nadzorstvo ali je zadostilo pravilom, ki pravijo, da si mora izvoliti predsednika iz svoje srede? Kaj še. Niti ene seje v celnem letu niso imeli! Priča je Josip Čebrov, član nadzorstva. Ali se članom ne bode čudno, naravnost smešno zdelo poročilo nadzorstva?

Preidemo k zahtevi članov. Vprašamo gospoda L. Čebrov, kdaj boš ugodil zahtevi nad desetine članov? Kako je prišlo do izključitve nekaterih članov? V čemavem imenu je hodil nekdo okoli članov ter jih silil, naj gredo svoj podpis preklicat drugače se jih bode izterjal? Pa še nekaj. V nedeljo je Kmetška posojilnica razglasila pred cerkvijo, da prodaja koruzo po 90 st. Nekateri člani so šli koj po razglasu v posojilnične prostore pogledati koruzo.

Pri omenjeni posojilnici pa ni bilo nikake koruze, pač pa je bila koruza v trgovini g. predsednika.

Povemo načelstvu Kmetške posojilnice in Maticu, da smatramo za veljavne vse podpise tudi od onih, ki so jih prišli vsled bojazni preklicati.

Prihodnje bomo še vprašali nekega gospoda po deležih exportne zadruge. Na svidenje!

**„Goriška Straža“
v vsako hišo!**

Livek.

Dne 19. t. m. je nepričakovano preminul v starosti 54 let g. Ivan Hrast, poštar. Svojo službo je izvrševal čez 25 let vestno in v splošno zadovoljnost občanarjev. Bil je zvest svoji službi, neomajen v svojem prepričanju ter vdan svojemu narodu do zadnje ure. Kako je bil pri občinstvu priljubljen, je pokazala velika vdeležba občanarjev, ki so ga spremljali k zadnjemu počitku. N. p. v m.

Bolezen preč. g. kurata P. Jelovčana se je obrnila na bolje. Bog daj, da bi kmalu okrevale.

Podraga.

Tukajšnje kat. slov. izobr. društvo je preteklo nedeljo dne 14. februarja priredilo svoj zabavni pusti ni večer. Na sporedu je bilo par pevskih točk, dve šaljivi igrici, kuplet in dve deklamaciji; vse je prav dobro izpadlo. — Toda, hvala Bogu, pri nas se dobijo zmeraj ljudje, ki vedno pri vsaki reči tako lepo skrbijo za red. Tako so tudi tisto nedeljo hoteli poskrbeti za red v našem društvu in so brž poslali karabinerje k našemu predsedniku. Dotične osebe ki so k nam poslale karabinerje, seveda niso govorile resnice; izmislile so si laž in so izjavile proti karabinerjem tole: Da bo imel naš društveni predsednik, naš gospod župnik komedijo v društvenih prostorih. Ko jim je naš gospod predsednik pojasnil kakšne komedije se bodo vršile, so si šli ogledat društveni prostor. In ko so videli, da tukaj ne bo velike reči in jim je predsednik že prej pojasnil, da je samo za člane in povabljen. Nato so sami sprevideli, da je bilo vse to njim naznanjeno iz same zavisti do našega društva ter so mirnim potom odšli. — Slednjič pa še opozarjam naše sicer zavedne člane, da bi ostali tudi za naprej vstrajni in zavedni. Da bi krepko skupaj držali tudi v tem boju, ki se sedaj že pričinja proti našemu društvu.

Član.

Listnica Kmetско-делавске zveze in političnega društva »Edinosti« v Gorici.

1. B. I., Grgar št. 2545: Zglasite se o priliki v tajništvu.

2. H. Fr., Koritnica: Ko pridete v Gorico, prinesite s seboj tudi izročilno pogodbo.

3. K. M., Lokovec: Odposlali smo rekurz proti kazenskemu odloku na finančno intendantco in Vidmu 17. II. 1926. Izjave županstva in učiteljske nismo mogli priložiti, ker je nam niste poslali. Dobro na je, da nam pošljete zahtevani izjavi, da ju dopošljemo finančni intendantci.

4. Gabrijelčič A., Anhovo 35: Rekurz proti kazenskemu odloku je tajništvo vložilo za Vas dne 17. II. 1926. Izjave županstva nismo mogli priložiti, ker nam je niste doposlali, kakor smo vas prosili.

5. Rakušček Fr. in drugim posestnikom v Drežnici: Tajništvo je prejelo seznam posestnikov vojnegega materiala. Posredovalo bo na pristojnem mestu, kakor želite v svojem dopisu.

6. Lah. Fr., Ponikve: Prejeli smo Vaše dokumente. Kakor smo vam že ustmeno pojasnili, je vaša zadeva zelo težka in zamotana. Vendar upamo, da vam bo mogoče nekaj pomagati, da ne izgubite popolnoma vojne odškodnine.

7. G. K., Podraga: Vašo zadevo mora tajništvo dobro proučiti. V kratkem dobite pismen odgovor.

8. Lov. M., Kanal: Vaše dokumente smo izročili g. Kuštrinu.

9. Mr. A., Čepovan, Vrata: Tajništvo je pripravljeno posredovati glede likvidacije vaše vojne odškodnine. Če imate izglede koncordatov, pošljite jih čimprej tajništvu.

10. B. I., Dornberg z Zalošče: Zglasite se ob priliki v tajništvu.

11. R. R., Idrija pri Bači: V zadevi g. Kovačiča A. Vam sporočamo sledeče: a) registerski urad je zakonito pooblaščen dvigniti pogodbeno vrednost predmeta;

b) ker gre za malo vrednostno svoto, svetujemo K. A. da plača zahtevanih lir 250;

c) stranka sme sicer zahtevati v enakih slučajih sodno precenitev, a se izpostavi nevarnosti, da bi morala plačati precejšnje stroške komisijonelnega oglada. Sodno precenitev se pa izplača zahtevati samo pri velikih zneskih.

12. M. R., Volče: Pošlite nam natančne podatke prošilcev glede pokojnine in vojne odškodnine. Če pa imate drugo opravilo v Gorici, zglasite se tudi v tajništvu K. D. Z.

13. Breška M., Sužid z Kobarid: V Vaši zadevi bo tajništvo posredovalo. Sporočite nam še, kje se nahaja sedaj Vaš mož?

14. Č. Blaž, Vojska: Prošnjo napravite pri županstvu. Čas je še vedno. Županstvo mora vedeti, kateri dokumenti so potrebni za prošnjo.

15. Skupini K. D. Z. v Bovcu: Tajništvo je prejelo vojno odškodninske dokumente K. Iv., Mihelič Antona in Furlan Josipa. Tajništvo bo napravilo, kar bo mogoče. O uspehu Vas obvestimo.

16. Skupini K. D. Z. v Gorici: 1. Vašo zadevo je tajništvo ponovno priporočilo posl. Besednjaku; 2. rešitev prošnje Vončinine J. bo tajništvo urgiralo.

17. P. Ign., Pečine: Na Vaša vprašanja dobite v kratkem pismeni odgovor. Tajništvo.

Pozdravi fantov - vojakov

Fantje-vojaki pišejo.

Slovenski fantje 77. pešpolka v Chiariju pošiljajo pozdrave staršem, bratom, sestram, fantom in dekletom, bravcem »Goriške Straže«, posebno pa letniku 1906. z željo, da pride kmalu po naše puške in paštošuto. Bog živi!

Ušaj Roman, St. Peter pri Gorici; Ušaj Anton, Prosek; Klanjšček Emil, Oslavje; Macarol Viktor, Sv. Križ pri Tomaju; Mevlja Franc, Lipica; Sulčič Herman, Na brežina; Lukančič Ivan, Godovič; Ukmar Maximiljan, Kopriva na Krasu.

Iz Florence podravljajo fantje od 6. transportnega polka 1. stotnije. Ernest Bajc, Col nad Vipavo; Marinkšek Matija, Postojna; Rudeš Viktor, Kobjeglava; Suligoj Peter, Ročinj.

Darovi.

Za Alojzijevešče: Velec. g. dr. Stojan Brajša vsled poravnave Lasič-Gulin 50 L. Iskrena hvala!

VABILO.

Posojilnica v Selu na Vipavskem reg. zadr. z neom. zavezo, vabi vse svoje člane k

XXVII. rednemu letn. obč. zboru, ki se bo vršil dne 14. marca 1926 ob 10. uri v Selu v hiš. števil. 12 s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Čitanje računskega zaključka za upravno leto 1925. in potrjenje istega.
3. Volitev nadzorstva.
4. Slučajnosti.

Opomba: V slučaju, da bi ne bil ta občni zbor ob določeni uri sklepčen, se vrši pol ure kasneje na istem mestu z istim dnevnim redom drugi občni zbor, kateri bo sklepal veljavno pri vsakem številu navzočih članov. (§ 33.)

OBČNI ZBOR

Posojilnice v Pevmi bo dne 7. marca t. l. ob 4. uri popoldne v društvenih prostorih, z običajnim dnevnim redom.

Načelstvo.

Št. 3874/XI.

OBČINA CERKNO

(Okrožje Idrija)

Razglas.

Daje se na znanje, da se na srednjo postni pondeljek dne 8. marca t. l. vrši prvi živinski sejem v občini Cerkno.

Nadaljni živinski sejmi se vršijo: zadnji pondeljek meseca maja, prvi pondeljek meseca septembra,

prvi pondeljek meseca novembra.

Ako na kak gorenji dan pade praznik, se sejem vrši naslednjega dne, ki ni praznik.

Sejmi za mlade prešiče se vršijo v tukajšnji občini vsako nedeljo in praznik od 15. marca do konca meseca maja.

Goriznačeni letni sejmi se bodo redno vršili tudi v nadaljnjih letih.

Cerkno, dne 21. februarja 1926.

Župan: E. Rojic.

VABILO

na izredni občni zbor »Vinarske in gospodarske zadruge v Dornbergu« dne 7. marca ob 10. uri predpoldne z dnevnim redom:

1. Sprememba pravil.
2. Slučajnosti.

Odbor.

VABILO

na redni občni zbor »Zadruge za vnovčevanje vinskih odpadkov vina in sadja v Dornbergu r. z. z o. z.« ki se bo vršil v nedeljo dne 7. marca ob 10. uri predpoldne z dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora.
2. Poročilo nač. in nadzorstva.
3. Potrditev računov za l. 1925.
4. Sklepanje o likvidaciji zadruge.

Odbor.

Pozor čebelarji! — Na prodaj je 10 novih čebelnih panjev Žnideršičevega sistema iz nemških tovarn. Kje, pove uprava lista.

Hiša s šestimi prostori in poldrugo njivo zemlje na prostem, 10 minut od postaje se odda v najem. Informacije daje krčmar g. Hmeljak v St. Petru pri Gorici.

MNOGO POSESTEV IN HIS

manjših in večjih v županiji Banjaluka proda se pod jako ugodnimi pogoji. — Točne podatke daje:

MORAVA

bank. agent. in komis. družba, Banjaluka z Kralja Alfonza ul.

Plačam najvišje cene za kože lisic, podlasic, kun, zajcev, mačk, veveric, jazbecov i. t. d. i. t. d. Prodajam PASTI in POSEBNO MESO za lov na divjačino.

Delavnica za strojenje in barvanje — Nihče nima pravice kupovati zame

WALTER WINDSPACH
GORICA - Via Carducci 6 - GORICA

Pozor na izpremenjeni naslov!

LUDOVİK ZOTTER

Obče, znani brivec in vlasuljar

v Gorici na Travniku, nasproti vodnjaku, št. 17.

se priporoča sl. občinstvu v mestu in na deželi. V zalogi ima vlasulje krep, mastik itd. priprave šminkanje po zmernih cenah.

Poseben salon za ženske. Izvrši se strižanje na bubikopf in garçon, onduliranje, pranje na Shampoing i. t. d. i. t. d.

TROPINOVEC,

pristni, dobite vedno v vsaki množini pri »Zadružni žganjekuhi« v Dornbergu

Gizela Bavconova

in

Ivan Likar, tvorničar

poročena

14 - II - 1926

Črniče

C lje (SHS)

V Fojani št. 25 so v noči od 22. do 23. t. m. neznani tatovi odpeljali kobilu z žrebetom iz hleva Karla Šibau. Kobila je nemške pasme; visoka 1 m 60, 9 let stara, barve skoraj črne, na nosu ima malo brada; vico pokrito z belo dlako; žrebe je 9 mesecev staro, rudečkasto-rujave barve, na čelu ima malo rano. Kdor ju izsledi, naj naznani zgornaj imenovanemu posestniku, kjer prejme 1000 lir nagrade.

ZENITNA PONUDBA.

Slovenski fantje v Franciji, rusarji (stari do 28 let) se želimo v svrhu ženitve seznaniti s slovenskim dekletom. Prilika lepa. Nekaj prihranka. Stalno delo in stanovanje. Značajno dekle, ne čez 24 let staro, naj piše s priloženo sliko na naslov:

Karol Marusič,

Jožef Fratnik,

Marij Ličen,

Sonnen Strasse N. 5 z Merlebach Mosselle — France.

Lloyd Sabauda.

Prihodnje vožnje:

v Severno Ameriko:

»Conte Rosso« 2. marca 1926.

»Conte Biancamano« 10. 3. 1926.

Iz Genove v Njujork v 9. dneh;

v Južno Ameriko:

»Principessa Maria« 12. 3. 1926.

»Tomaso di Savoia« 24. 3. 1926.

»Conte Verde« 31. marca 1926.

Iz Genove v Buenos Ayres v 13½ dneh;

v Avstralijo:

»Re d'Italia« 15. marca 1926.

Informacije daje in sprejema prednaročila na vozne listke zastopnik

F. Rosich, Gorica,

Via Contavalle št. 4.

Röntgenologični zavod

za zdravljenje in diagnostiko

primarija **Dr. A. DE FIORI**

v GORICI, CORSO VITT. EM. III. št. 14

SPREJEMA OD 9 - 12 IN 2 - 4

